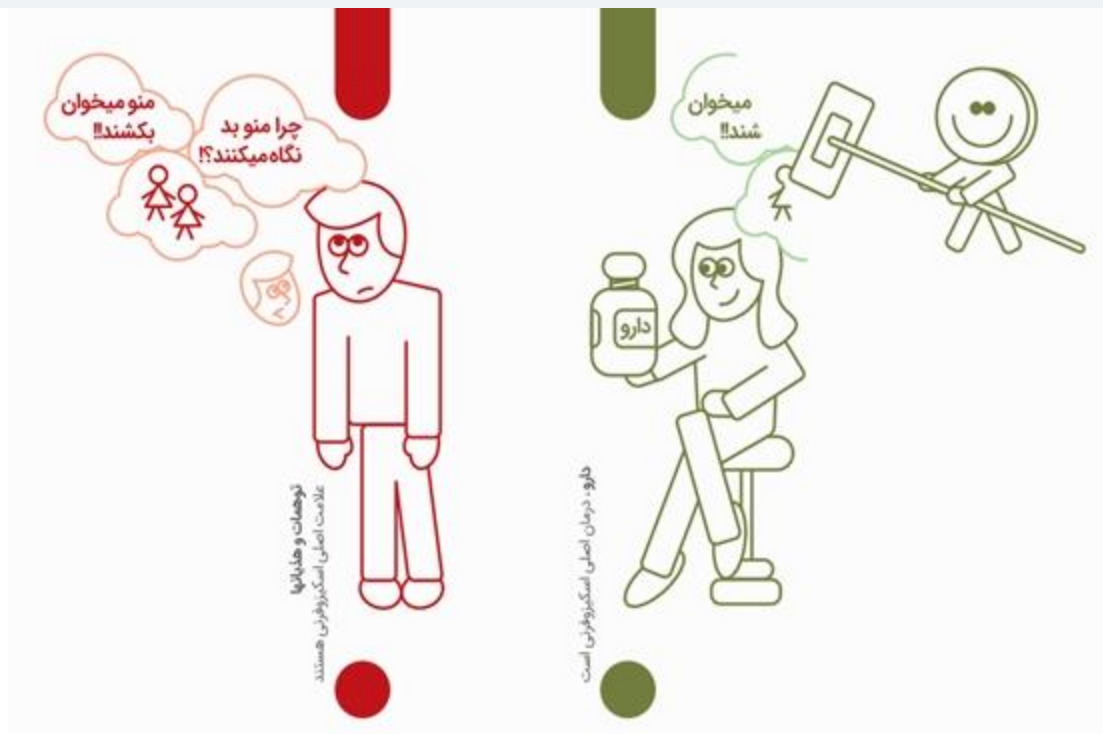

اسکیزوفرنی

اسکیزوفرنی نوعی بیماری روان پزشکی است که بر جنبه های مختلفی از عملکرد ذهنی فرد اثر می گذارد. در دوره ی بیماری فرد نشانه هایی را تجربه میکند که موجب تغییراتی در خلق و تفکر و رفتار میشود و در آن ارتباط ذهن با جنبه هایی از واقعیت قطع می شود. اسکیزوفرنی مانند بسیاری از بیماریهای مزمن دیگر از قبیل بیماری های قلبی، کلیوی و دیابت است، با این تفاوت که در هرکدام از این بیماریها بخش های مختلفی از جسم ما درگیر میشوند.

علامت بیماری

بعضی افراد ممکن است تجربه شنیدن صداهایی را داشته باشند که دیگران نشوند و یا چیزهایی را ببینند که دیگران نمی بینند به این نشانه توهم گفته می شود گاهی نیز افراد باورهایی پیدا میکنند که از نظر دیگران و بر اساس استدلال منطقی درست نیست مثلاً ممکن است فکر کنند کسی قصد آسیب رساندن به آنها را دارد یا توانایی هایی دارند که قبلاً نداشته اند. گاهی این عقاید یا تجربه های حسی باعث میشود در روابط فرد با خانواده یا اطرافیان مشکل پیش بیاید و حتی به پرخاشگری و درگیری

منجر شود

علائم این اختلال معمولاً در سنین نوجوانی و اوایل دهه ۲۰ سالگی ظاهر می شود. در این سنین، اولین علائم ممکن است به دلیل رفتارهای معمول نوجوانان نادیده گرفته شود.

علائم اولیه عبارتند از:

انزوای اجتماعی از دوستان و خانواده

تغییر دوستان یا گروه های اجتماعی

تغییر در تمرکز

مشکلات خواب

تحریک پذیری

مشکلات در انجام تکالیف مدرسه، یا عملکرد ضعیف تحصیلی

در بعضی موارد افراد تواناییهای قبلی خود را از دست می دهند یا این تواناییها کمتر میشود به اینها نشانه های منفی گفته میشود مانند انزوای اجتماعی، کم شدن کلام بی تفاوتی و بی ارادگی نشانهای بیماری در افراد مختلف تفاوتهایی دارند و در طی زمان هم ممکن است تغییر کنند.

درمان

درمان مناسب میتواند نشانهای بیماری را کنترل کند. از آنجایی که این بیماری مزمن و عود کننده است در اکثر موارد درمان پیشگیرانه ی طولانی مدت توصیه شده و مورد نیاز است. برنامه ی درمانی مناسب و مورد قبول شامل ترکیبی از درمانهای دارویی و درمانهای روانی اجتماعی است که در طول زمان به کنترل بیماری منجر می شود. درمانهای روانی اجتماعی عبارت اند از آموزش مهارتهای، اجتماعی آموزش روان شناختی برای بیمار آموزش روان شناختی برای خانواده و در صورت لزوم کاردرمانی..

به علاوه، نوشتن علائم درمانهای دریافتی، الگوی خواب و وقایع زندگی میتواند به بیمار و خانواده وی کمک کند تا درک بهتری از بیماری داشته باشند. این اطلاعات همچنین به روان پزشک کمک خواهد کرد تا بتواند روند درمان را پیگیری کند. درمان دارویی اسکیزوفرنی توسط روان پزشکان که در تشخیص و درمان اختلالات روانی تخصص دارند صورت می پذیرد. داروهایی که معمولاً برای کنترل علائم بیماری تجویز میشوند "داروهای ضد سایکوز" نام دارند امروزه داروهای ضد سایکوز متنوعی در دسترس است. بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی باید مدتی طولانی گاه چندین سال تحت درمان باشند. در صورت نیاز انواع دیگری از داروها معمولاً به صورت دوره ای و موقت به داروهای ضد سایکوز افزوده میشوند تا دوره های افسردگی یا عوارض دارویی درمان شوند.